

Προλογικό

Τὸ τεῦχος αὐτὸ τοῦ περιοδικοῦ Θεολογία, τὸ τελευταῖο τοῦ 2017 (τόμος 88ος, τεῦχος 4ο, Ὁκτώβριος - Δεκέμβριος 2017), ἐμπεριέχει ἄρθρα ποικίλης ὅλης θεολογικοῦ κυρίως –ἀλλὰ καὶ εὐρύτερου ἐπιστημονικοῦ– ἐνδιαφέροντος.

Συγκεκριμένα, ὁ Ὄμότιμος Καθηγητὴς Paul Meyendorff στὸ πρῶτο ἄρθρο τοῦ παρόντος τεύχους μὲ τίτλο: «Τὸ μυστήριο τῆς Φιλοξενίας. Ἡ σπουδαιότετα τῆς Βαπτισματικῆς Ἔκκλησιολογίας» προτείνει ἐναν νέο τρόπο προσεγγίσεως τοῦ ζητήματος ποὺ πραγματεύεται στὴ βάση τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν συγχρόνων προκλήσεων. Ἀκολούθως ὁ Ἐπίκ. Καθηγητὴς Δ. Νικολακάκης στὴ μελέτη του μὲ τίτλο: «Ο θάνατος στὴν κανονικὴ οἰκονομία τῆς Ἔκκλησίας» παρουσιάζει τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου βάσει τῆς ὁρθοδόξου ἀντιλήψεως. Ἐπειτα ὁ δρ. Γ. Σίσκος στὴν ἐργασία του μὲ τίτλο: «Ἡ σύνθετη σχολαστικῆς θεολογίας καὶ ὑπαρξισμοῦ στὴν Τριαδολογία τῆς δυτικῆς χριστιανοσύνης: Karl Barth καὶ Karl Rahner» πραγματεύεται διεξοδικὰ τὰ βασικὰ σημεία σύγκλισης τῶν K. Barth καὶ K. Rahner στὴν ἔρμηνεία τοῦ Τριαδικοῦ δόγματος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Στ. Γουλούλης στὸ ἄρθρο του μὲ τίτλο: «Ἄρχαιοιδίφες τῆς Σκήτης Σταγῶν: τὸ Σύγγραμμα ἴστορικόν (p. 1529) καὶ ὁ Πρῶτος Νεῖλος» ἐρευνᾶ μὲ τεκμηριωτικὴ καταγραφὴ τῶν πηγῶν τὴν ἰδουσην καὶ ὀργάνωση τῆς μοναστικῆς πολιτείας τῆς Σκήτης Σταγῶν. Ἐπεται ἡ μελέτη τοῦ Στ. Γεωργίου μὲ θέμα: «Μελετήματα Κυπριακῆς Ἅγιολογίας: ὁ Ἅγιος Θεόδοτος, ἐπίσκοπος Κυρηνείας», στὴν ὅποια ἔξετάζονται οἱ σωζόμενες πηγὲς καὶ ἐπιχειρεῖται ἡ ἀνασύνθεση τοῦ πλαισίου τῆς πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς δράσεως τοῦ Ἅγ. Θεοδότου.

Στὸ ἐπόμενο ἄρθρο τοῦ τεύχους μὲ τίτλο: «Ἡ λειτουργικὴ καὶ μουσικὴ ἴδιοτυπία τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Γονυκλισίας», ὁ Χρ. Ἰωαννίδης πραγματεύεται μὲ μεθοδικότητα τὴ δυναμικὴ συνύπαρξη μεταξὺ τοῦ Ἀσματικοῦ καὶ τοῦ Μοναχικοῦ Τυπικοῦ στὸν Ἐσπερινὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἀκολούθει ἡ ἐκτενῆς ἀγγλόγλωσση μελέτη τοῦ Ἀλ. Δράγα μὲ τίτλο: «The Constantinople and Moscow Divide. Troitsky and Photiades on the Extra-Jurisdictional Rights of the Ecumenical Patriarchate», στὴν ὅποια ὁ συγγραφέας διερευνᾶ ἴστορικὰ

τὴ διάσταση ἀνάμεσα στὰ Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μόσχας καὶ τὴν Ὑπερόριο δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τέλος, ὁ Δ. Φώτιος ἀναπτύσσει τὸ θέμα: «Ἡ διαλεκτικὴ σχέση χριστιανικῆς θεολογίας καὶ παιδαγωγικῶν προτάσεων τοῦ Paulo Freire».

Μετὰ ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, στά «’Ιδιόμελα» ὁ Χιλιανὸς Καθηγητὴς F. Aguirre πραγματεύεται τὸ θέμα: «Στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀνάλυση τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς τέχνης· ἡ περίπτωση τοῦ Μιχάλη Βασιλάκη», ὅπου ὁ συγγραφέας παρουσιάζει καὶ ἀξιολογεῖ εἰκαστικὰ τὸ ἔργο τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνη ἀγιογράφου.

Τὸ τεῦχος ὀλοκληρώνεται μὲ τὶς καθιερωμένες μόνιμες στῆλες του, στὶς ὅποιες ὁ ἀναγνώστης μπορεῖ νὰ ἐνημερωθεῖ γιὰ τὰ συμβαίνοντα στον ὁρθόδοξο καὶ διαχριστιανικὸ κόσμο, ἥτοι τά «Θεολογικὰ Χρονικά» ποὺ περιλαμβάνουν ἀναφορὲς σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ γεγονότα, τά «Περιοδικὰ Ἀνάλεκτα» στὰ ὅποια γίνεται ἐπισκόπηση διεθνῶν ἐπιστημονικῶν θεολογικῶν περιοδικῶν, τό «Βιβλιοστάσιον» ὃπου δημοσιεύονται βιβλιοκρισίες καὶ κριτικὲς παρουσιάσεις βιβλίων καὶ τό «Ἐπιστημονικὸν Ἀναλόγιον» στὸ ὅποιο καταγράφονται βιβλιογραφικὰ οἱ πρόσφατες θεολογικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκδόσεις.

Αλέξανδρος Κατσιάρας